

Είναι οι πρακτικές της γιόγκα και του διαλογισμού συμβατές με την Ορθόδοξη Πίστη; (Άγιος Παΐσιος Αγιορείτης)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : Ιουνίου 24, 2020

ἀποσπάσματα από τὰ βιβλία τῆς σειρᾶς: «Ἁγίου Παΐσιου ἀγιορείτου λόγοι», τῆς γυναικείας Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Σουρωτῆς τῆς Θεσσαλονίκης

(ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ: ΛΟΓΟΙ Γ' «ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ» 2001, ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4 - «Πλανώντες και πλανώμενοι»)

- Γέροντα, οι Ινδουϊστές φθάνουν σε κάποια αυτοκυριαρχία, γιατί τους βοηθάει η μεγάλη άσκηση που κάνουν με την γιόγκα;

- Κάνουν και κάνουν και τί πετυχαίνουν με όλα αυτά; Η ορθόδοξη εγκράτεια, και γενικά η πνευματική άσκηση, αποβλέπει πάντα σε ανώτερο πνευματικό σκοπό, στον αγιασμό της ψυχής. Η δική τους σατανική κοσμική άσκηση γίνεται, για να κάνουν ευλύγιστο κορμί, να γυρίζουν χέρια και πόδια σαν τον χάρτινο Καραγκιόζη, να τους καμαρώνουν μερικοί ανόητοι άνθρωποι και να τους κοροϊδεύουν οι γελοίοι δαίμονες. Από μικρά παιδάκια στραβώνουν τα πόδια, βάζουν το ένα πόδι πάνω στον έναν ώμο και το άλλο στον άλλον, και έτσι προσεύχονται. Ασκούνται χτυπώντας πολλή ώρα το χέρι τους πάνω σε ένα τσουβάλι με χαλίκι, μέχρι να κάνη κάλο, και μετά μπορούν να σπάσουν πέτρες, ξύλα κ.λπ.

Αλλά, και όσα λένε ότι αισθάνονται, έχουν κάποια εξήγηση. Τραβούν λ.χ. την γλώσσα μέχρι την μύτη ή την ρουφούν μέχρι τον λάρυγγα, παθαίνουν έναν ερεθισμό, νιώθουν κάποια γλυκύτητα, έναν γαργαλισμό, και λένε: «Αυτό είναι το νέκταρ». Ύστερα πατούν κοντά στα αυτιά κάτι νεύρα και ακούνε «βούου...» μουσική. Ή πατούν τα μάτια τους και αρχίζουν να βλέπουν αστράκια! Κάθονται με ανοιχτά τα μάτια στον ήλιο καί, όταν τα κλείνουν, βλέπουν φώς! «Νά, το πετύχαμε! λένε. Είδαμε το άκτιστο φώς!». Οπότε ο διάβολος λέει: «Ά, φώτα θέλετε; Θα σάς δώσω εγώ φώτα». Τους καλλιεργεί την φαντασία, και ύστερα, χωρίς να πατούν τα μάτια ή χωρίς να τα κρατούν ανοιχτά στον ήλιο, βλέπουν φώτα. Εμάς ο διάβολος, χωρίς να τον προκαλέσουμε, προσπαθεί πολλές φορές να μας πλανήσει, μας παρουσιάζει φώτα κ.λπ., αλλά του γυρίζουμε την πλάτη, πόσο μάλλον να τον προκαλέσης! Αφορμή θέλει!

- Δηλαδή, Γέροντα, τους παρουσιάζει ο διάβολος διάφορες παραστάσεις;
- Ναι, τους καλλιεργεί την φαντασία σε μεγάλο βαθμό και μετά τους πλανάει.

Πηγαίνουν και μερικοί δικοί μας στους Ινδούς, τους μαθαίνουν οι Ινδοί να λένε κάτι βρισιές στην γλώσσα τους για τον Χριστό, για την Παναγία, για τους Αγίους - άλλοι ξέρουν ότι αυτά είναι βλασφημίες, άλλοι δεν ξέρουν - και δαιμονίζονται. Μετά αρχίζουν να λένε άρρητα ρήματα. Φθάνουν σε μια έξαλλη κατάσταση και οι άλλοι που τους βλέπουν νομίζουν ότι βρίσκονται σε πνευματική κατάσταση! Είναι δαιμονική κατάσταση αυτή.

Οι Ινδοί, ενώ είναι έξυπνος λαός, ενώ έχουν μεταφυσικές ανησυχίες και πολλή καρδιά, ασχολούνται με την δήθεν φιλοσοφία, με πλάνες και με μαγείες. Τους Ευρωπαίους τους αλωνίζουν με τις θεωρίες τους. Και βλέπεις, οι αρχηγοί τους είναι σαν τάυροι και οι άλλοι εκεί στις Ινδίες πεθαίνουν από την πείνα! Έρχονται κι εδώ στην Ελλάδα και ξεγελούν τον κόσμο με την νιρβάνα, την τεμπελιά, τις μετεμψυχώσεις... Χρησιμοποιούν εν τω μεταξύ στα βιβλία τους και κομμάτια από την Αγία Γραφή, από την Φιλοκαλία, από τους Πατέρες, και έτσι προσελκύουν τον κόσμο. Παλιά, που να πιστέψουν οι Ορθόδοξοι τις ινδουϊστικές θεωρίες! Τώρα, πώς να το πη κανείς, και μερικοί σωστοί άνθρωποι υποστηρίζουν τέτοιες ανοησίες και δίνουν του κόσμου τα χρήματα. Έχει κάνει μεγάλη ζημιά ο Ινδουϊσμός.

- Υπάρχουν, Γέροντα, Ινδοί που είναι Ορθόδοξοι Χριστιανοί;
- Πολύ λίγοι. Είχαν μείνει μερικοί από την Εκκλησία που είχε ιδρύσει εκεί ο Απόστολος Θωμάς, αλλά εγκαταλείφθηκαν. Άλλοι έγιναν Καθολικοί, άλλοι Προτεστάντες. Σήμερα εκεί οι Ορθόδοξοι είναι μετρημένοι.

Αυτά που παρουσιάζουν ως θαύματα οι άλλες θρησκείες ή οι παραθρησκείες δεν έχουν καμιά σχέση με τα θαύματα της δικής μας θρησκείας. Ο Χριστός ζητάει από μας το φιλότιμο. Δεν θέλει να Τον αγαπάμε, επειδή είναι παντοδύναμος. Αν ήθελε, μπορούσε να κάνει κάποιο θαύμα και να πιστέψη αμέσως όλος ο κόσμος. Με αυτόν όμως τον τρόπο θα δέσμευε την ελευθερία του ανθρώπου. Γι' αυτό λέει: «Μακάριοι οι μη ιδόντες και πιστεύσαντες» (Ιω. 20, 29).

Η Ορθοδοξία έχει το θαύμα και την θεία Χάρη. Ο Ινδουϊσμός έχει την μαγεία και την φιλοσοφία. Αντικαθιστά το θαύμα με την μαγεία και την θεία Χάρη με την φιλοσοφία. Ο διάβολος δίνει στους γκουρού, στους μάγους κ.λπ. δυνάμεις, επειδή του δίνουν δικαιώματα. Έτσι μπορούν να κάνουν κάτι δήθεν θαύματα, και ο άλλος που τους βλέπει τους θαυμάζει.

Από την στιγμή που βλέπει κάποιος ότι αυτός που κάνει αυτά τα ψευδοθαύματα δεν

συγγενεύει καθόλου με τον Χριστό, πρέπει να καταλάβει ότι όσα κάνει είναι απάτη του διαβόλου, που δεν ξέρει να λήη ποτέ αλήθεια αλλά όλο ψέματα και να ξεγελάει τα πλάσματα του Θεού. Όσοι έχουν καλή διάθεση, όταν προηγουμένως έχουν γνωρίσει λίγο την Ορθοδοξία, προβληματίζονται, γιατί βλέπουν ότι η ζωή των μάγων δεν είναι καθαρή, είναι μπερδεμένη, ενώ στην Ορθοδοξία βρίσκουν ζωή καθαρή και ανωτερότητα. Βρίσκουν ανθρώπους που έχουν αγιότητα και κάνουν αληθινά θαύματα.

Στην Ορθοδοξία η καλωσύνη είναι το ξεχείλισμα της αγάπης του ανθρώπου προς τον Θεό και προς τον πλησίον. Όλες οι άλλες καλωσύνες που γίνονται από αλλοδόξους, πλανημένους κ.λπ. δεν έχουν τα πνευματικά εν Χριστώ στοιχεία, αλλά μπορεί να έχουν κάποια καλά ανθρώπινα στοιχεία. Όποιος ζη σωστά την ορθόδοξη ζωή έχει ταπείνωση, αγάπη και δίνεται ολόκληρος για τον πλησίον, θυσιάζεται. Και την άσκηση, την νηστεία, την αγρυπνία που κάνει, πάλι τα κάνει από αγάπη προς τον Θεό, όχι για να νιώσει κάποια ευχαρίστηση.

Ο Χριστός ήρθε στον κόσμο, για να σταυρωθεί από αγάπη για το πλάσμα Του. Πρώτα σταυρώθηκε και μετά αναστήθηκε. Είναι φθηνό να ζητάει κανείς πνευματικές χαρές – άλλο αν ο Χριστός του δώσει να γευθεί την ουράνια γλυκύτητα. Ενώ αυτοί που ασχολούνται λ.χ. με τις υδουϊστικές φιλοσοφίες, με την γιόγκα κ.λπ., με όσα κάνουν, αποβλέπουν στο να φθάσουν σε μια δήθεν πνευματική κατάσταση, σε έκσταση, να νιώσουν μια ηδονή ή να γίνουν ανώτεροι από τους άλλους, χωρίς να ενδιαφέρονται για τους άλλους.

Ας υποθέσουμε ότι ένας υδουϊστής βρίσκεται σε μια ακροθαλασσιά και κάνει αυτοσυγκέντρωση. Αν εκείνη την ώρα κινδυνεύει κάποιος στην θάλασσα και ζητάει βοήθεια, αυτός θα μείνει τελείως αδιάφορος, δεν θα κουνηθεί από την θέση του, για να μη στερηθεί την ηδονή που νιώθει. Ενώ, αν βρισκόταν εκεί ένας ορθόδοξος μοναχός και έλεγε την ευχή, θα άφηνε το κομποσχοίνι και θα έπεφτε στην θάλασσα, για να τον σώσει.....

....Τί να πής; Μεγάλη σύγχυση! Στο Παρίσι έξω από μια Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία έγραφε: «Διδάσκεται η εξάσκηση της ευχής με την μέθοδο της γιόγκα». Που έφθασαν! Αρχίζουν ύστερα τα ψυχολογικά προβλήματα και παλαβώνουν. Δεν ξέρουν τί ζητούν μετά.

(ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ: ΛΟΓΟΙ Α΄, ΜΕ ΠΟΝΟ ΚΑΙ ΑΓΑΠΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΑΝΘΡΩΠΟ, Κεφάλαιο 3 - «Απλοποιήστε την ζωή σας, για να φύγει το άγχος»)

Πάνε να ηρεμήσουν οι άνθρωποι είτε με ηρεμιστικά είτε με γιόγκα, και την πραγματική ηρεμία, που έρχεται, όταν ταπεινωθεί ο άνθρωπος, δεν την επιδιώκουν, για να έρθει η θεία παρηγοριά μέσα τους.

(ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ: ΛΟΓΟΙ Δ΄ «ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΖΩΗ» 2002, ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3 - «Η

εγκράτεια στην καθημερινή ζωή»)

Με την άσκηση εξαϋλώνεται ο άνθρωπος. Φυσικά πρέπει να εγκρατεύεται κανείς αποβλέποντας σε έναν ανώτερο πνευματικό σκοπό. Αν κάνη εγκράτεια, για να αποτοξινωθεί από τα λίπη, πάλι για το καλό του σαρκίου του φροντίζει. Τότε η άσκησή του μοιάζει με την γιόγκα. Δυστυχώς το θέμα της ασκήσεως ακόμη και άνθρωποι της Εκκλησίας το έχουν κάνει στην άκρη. «Πρέπει να φάω, λένε, το φαγάκι μου, να απολαύσω και εκείνο και το άλλο, γιατί ο Θεός όλα τα έφτιαξε για μάς».

(ΛΟΓΟΙ ΣΤ' «ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ» 2012, ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2 - Η εργασία της ευχής»)

- Γέροντα, προτιμώ να κάθωμαι στο κελλί και να λέω την ευχή παρά να πηγαίνω στην διακονία.

- Βρέ, τί πάθαμε! Νιρβάνα θα κάνης; Ο Ορθόδοξος Μοναχισμός δεν είναι νιρβάνα. Κατάλαβες; Ο μοναχός δεν είναι τεμπέλης, να μη δουλεύη και να κάθεται να λήη μόνον την ευχή. Αν θέλη να κάθεται συνέχεια, θα είναι σαν αυτούς που κάνουν γιόγκα για αυτοσυγκέντρωση. Ο μοναχός, και μάλιστα ο νέος, πρέπει να είναι σπύρτο, να έχη λεβεντιά, να τρέχη σε ό,τι του ζητάει η υπακοή.

(Πηγή: aktines.blogspot.com)